

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

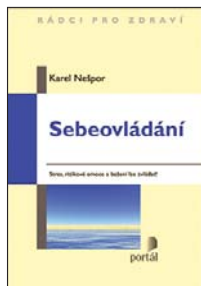
Celoživotní volání

Na návštěvě u novokněze Josefa Pecna (82)
Znamení zbožnosti – Hostie a obětní chléb
Otevřené dveře pro duševně nemocné

10

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Karel Nešpor

Sebeovládání: Stres, rizikové emoce a bažení lze zvládat!

Rozumné sebeovládání je klíčem ke svobodě, lepšímu zdraví, dobrým vztahům a úspěchu. Tato kniha je vhodná téměř pro každého, kdo potřebuje zlepšit sebeovládání v některé oblasti života – tedy naučit se zvládat např. stres, silné emoce, jídelní chování, nakupování či různé rizikové návyky. Zajímavost a názornost textu zvyšují četné příklady a příběhy, mnohdy z každodenního života.

Brož., 152 s., 235 Kč

Bruno Ferrero

Hvězdy pro duši

Znovu se setkáváme s laskavými a moudrými příběhy, které známe z mnoha knih „pro duši“ z pera turínského salesiána. Celou sbírku uvádí příběh o matce, která v tíživé rodinné situaci vyvede celou rodinu na střechu domu a řekne: „Jenom v noci je vidět hvězdy.“ Každá stránka této knížky je totiž plná naděje a světla, kterých je nám tolik potřeba. Příběhy Bruna Ferrera znovu potěší rodiče, vychovatele, dospívající čtenáře i milovníky narativní spirituální literatury.

Brož., 88 s., asi 149 Kč

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Hana Pinknerová
To pravé místo

Svůj život můžeme prožít jako nudné se opakující stereotyp, který dusí a z něhož nelze vystoupit. Ale také jako bohaté obdarování jedinečnými okamžiky...

Brož., 96 s.,
119 Kč

José Carlos Bermejo

Vlídne příběhy

Příběhy určené všem generacím čtenářů, vedou k zamyšlení nad všelidskými i duchovními hodnotami a učí nás vážit svá osobní rozhodnutí ve světle těchto hodnot.

Brož., 96 s., 109 Kč

Clara Brunellová

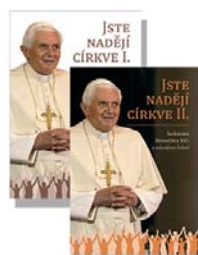
Uzdravila jsem se z anorexie

Mentální anorexie postihla autorku v pětadvaceti letech a trápila ji mnoho let, než si svůj problém přiznala, naučila se s ním bojovat a postupně jej i zdárně překonala.

Brož., 144 s., 159 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757. On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

Benedikt XVI.

Jste nadějí církve (I. a II. díl) Setkávání Benedikta XVI. s mladými lidmi

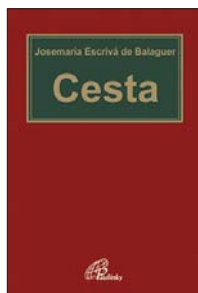
První díl mapuje průběh světových dnů mládeže a obsahuje studii P. Jana Balíka. Druhý díl přináší výběr z jeho promluv pro mládež během apoštolských cest a několik stěžejních projevů o mládeži. Každá promluva je zakončena inspirujícími otázkami „pro život“.

Váz., 344 a 232 stran, v prodeji oba díly spolu, 288 Kč

Omalovánky s vyprávěním
Zpátky u tatínka

Děti na příběhu mladšího syna, který z domu utekl a zase se vrací, mohou poznat lásku, kterou k nám všem Bůh má. Omalovánka je zakončena stručnou modlitbou. Brož., 16 s., 38 Kč

Josemaría Escrivá de Balaguer
Cesta

Knih zakladatele Opus Dei s myšlenkami, které čtenáře podněcují k dialogu s Bohem. V textu se zrcadlí kněžská práce, kterou autor začal v roce 1925: rozhovory, úvahy nad Písmem, úryvky z dopisů a další.

Váz., 312 s., cena 275 Kč

Adorační měsíc

V průběhu liturgického roku prožíváme různá období, která mají speciální charakter (doba postní, adventní, nověna k Duchu Svatému atd.). Máme také dva zasvěcené měsíce, oba Panně Marii (květen, říjen). Měsíc říjen je spjat s konkrétní modlitbou Růžence. Modlitba se ve své současné podobě šířila a praktikovala od 15. století především zásluhou dominikánů. Dnešní podobu modlitby máme k dispozici z ustanovení papeže Pia V. z roku 1569. Tento papež zavedl také svátek Panny Marie Růžencové. Její slavení připadlo od roku 1572 na 7. říjen jako památka na vítězství nad Turky u Lepanta (7. 10. 1571). Později bylo přeloženo na první říjnovou neděli, a od roku 1913 se znovu slaví 7. října.

Rád bych předložil několik myšlenek, které snad přispějí k hlubšímu ponoru do této modlitby důvěry a odevzdanosti, kterou prožíváme ve společenství s Pannou Marií. Je to modlitba zásadně kristocentrická. Maria nemá žádnou potřebu soustředit pozornost k sobě, vše v ní se obrací k jejímu Synu. Maria nás nevolá, abychom se zastavili u ní, ale abychom pod její ochranou vrůstali do Božího synovství, které nám bylo dáno v Ježíši Kristu. Centrem modlitby Zdravas je jméno Ježíš. K němu se všechno sbíhá. K němu se obrácíme i my se svou matkou a snahou napodobit důvěru a odevzdanost té, která vyznala: „*Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova*“.

Nynější papež František napsal ve svých rozhovorech s rabínem Abrahamem Skorkou ještě jako kardinál Bergoglio tato slova o modlitbě. „Modlitba je aktem svobody. Někdy ale máme tendenci modlitbu ovládat, což je stejné jako se snažit ovládat Boha. Tato deformace souvisí s přílišnou ritualizací nebo se snahou mít vše pod kontrolou. Modlitba znamená mluvit a naslouchat. Zažíváme během ní chvíle hlubokého ticha, úcty, očekávání. V modlitbě se uctivé mlčení doplňuje s jistým druhem smlouvání, jako když Abraham vyjednával s Bohem o trestu pro Sodomu a Gomoru.“

Tato papežova slova se mi osobně propojila se zkušeností modlitby Růžence. Máme opravdu tendenci modlitbu ovládat a tak ovládat Boha. Možná skrze přesné počty Zdravasů a jasnou představu o tom, co si máme vymodlit. Ale modlila se tak Maria?

Růženec je nabídka spočinutí, odevzdání. Pojivo dnů, v němž je den se dnem jako zrnko po zrnku na šňůře Růžence spojován důvěrou v Pána, které nás učí Služebnice Páně. Je to posvěcující tmelivo dní, v němž se učíme chtít, co chce Bůh, nejvyšší dobro pro všechny. A vkládáme sem ono Abrahamovo vyjednávání, či Mojžíšovo smlouvání, v němž projevujeme milosrdenství ostatním lidem. Růženec není přehršle obrazů a myšlenek, svrchovaná aktivita našeho mozku. Je to modlitba setrvání v přítomnosti Boží s Marií. Je to svého druhu adorace. Ve chvílích těžkosti, radosti, bojů, ale i vítězství.

Proto mám tak rád modlitbu Růžence před vystavenou Nejsvětější svátostí. Maria vede k Ježíši, netřeba se bát, že by nás Růženec od Ježíše odváděl. Pro mne je to adorační modlitba. Přeji i vám, aby se vám měsíc říjen právě díky Růženci stal adorační zkušeností.

P. Pavel Sandtner

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 11. 10. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Foto na titulní straně: Luděk Bárta.

Obsah

Duchovní slovo: Adorační měsíc	3
Celoživotní volání	
Návštěva u P. Josefa Pecena	4
Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů	
Hostie a obětní chléb	8
Krátké zprávy z diecéze	10
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	18
Charitní listy	19

Celoživotní volání

Když mi na konci našeho rozhovoru udělil **P. Josef Pecen** novokněžské požehnání, neubráníl jsem se myšlenkám na nevyzpytatelnost Božích cest. Volání „Pojď za mnou!“ provázelo pátera Pecna celým životem a došlo naplnění až letos, kdy ho v létě na slavnost Nanebevzetí Panny Marie vysvětil v Havlíčkově Brodě biskup Jan Vokál na kněze. Svěcenci bylo 82 let. Co tomu předcházelo, se dozvíte v následujících řádcích.

Během několika minut si mě vyzvedává a po krátké dohodě, kde vlastně budeme natáčet, jdeme do jeho bytu. Když vcházíme, neopomene se pokřížovat a pokleknout před svatostánkem umístěným na jedné ze stěn. V tom okamžiku je vážný a je vidět, co pro něj přítomnost Krista v Eucharistii znamená. Vzápětí se ale ke mně již otočí se šibalským v úsměvu, ohodnotí moji fotografickou výbavu a nerozhodí ho ani přítomnost diktafonu. Co ho přivedlo ke kněžství v takhle pozdním věku? Na začátku stojí neobvyklá příhoda z pouti na Svatou Horu.

Dům s pečovatelskou službou na havlíkobrodském sídlišti Výšina se vymyká představám o ponurém domě pro staré a umírající. Světlé chodby i pokoje, příjemný personál, už na první pohled je zřejmé, že je tu o klienty dobře postaráno. Na recepci na dotaz po páteru Pecnovi reagují s takovým vševědoucím úsměvem prozrazujícím, že se jedná o „známou firmu“, nutno podotknout, že v tom dobrém slova smyslu.

Během několika minut si mě vyzvedává a po krátké dohodě, kde vlastně budeme natáčet, jdeme do jeho bytu. Když vcházíme, neopomene se pokřížovat a pokleknout před svatostánkem umístěným na jedné ze stěn. V tom okamžiku je vážný a je vidět, co pro něj přítomnost Krista v Eucharistii znamená. Vzápětí se ale ke mně již otočí se šibalským v úsměvu, ohodnotí moji fotografickou výbavu a nerozhodí ho ani přítomnost diktafonu. Co ho přivedlo ke kněžství v takhle pozdním věku? Na začátku stojí neobvyklá příhoda z pouti na Svatou Horu.

Na začátku stála pout'

„Na konci školního roku pořádala brodská farnost s tehdejší děkanem Jelínkem poutní zájezd na Svatou Horu. Od rodičů jsem měl za vysvědčení slíbený dort, ale odmítl jsem ho, že bych raději jel na pouť. Už tenkrát jsem se motal trochu víc okolo kostela, i když to bylo těžké, protože v hospodářství bylo hodně práce. Maminka mě pustila. Pan farář mi svěřil korouhev a já se cítil strašně hrdě. To víte, doma je dřina, dřina, nic jiného jsem neznal a teď tohle. Z nádraží jsme šli procesím a na Svaté Hoře nás vítaly zástupy věřících. Druhý den jsme strávili na bohoslužbách a odpoledne se vraceli. Když jsem šel z Brodu od vlaku domů, najednou přišla silná bouřka, dost jsem se bál a celou cestu zpíval mariánské písničky. Druhý den jsem uslyšel hlas: „Pojď za mnou!“. Nevěděl jsem co si s tím počít, tak jsem brečel, kudy jsem chodil, ale zároveň jsem

cítil takovou vnitřní radost. Věděl jsem, že naši se mnou počítají jako s budoucím hospodářem, a tak jsem neměl odvahu jim říct, že chci jít do semináře, ale nakonec jsem to mamince prozradil. Ta však zprvu odmítla,“ popisuje pan Pecen těžko uvěřitelný zážitek.

To ještě netušil, jak pestrý život ho čeká a jedna z největších událostí se odehraje letos v létě. Dlouholetý trvalý jáhen se před časem přestěhoval společně s manželkou do Domova s pečovatelskou službou Reynkova. Paní však nakonec po těžké nemoci zemřela a biskup Jan Vokál mu nabídl možnost kněžského svěcení. „To víte, že jsem se zalekl, protože jsem už nestíhal ani jáhenskou službu a teď by bylo ještě něco navíc. Náš páter Pavel Hroznata Adamec mě ale povzbudil, ať se nebojím, že budu mít na starosti pouze nemocné v našem domově, případně ojedinělé zástupy,“ vypočítává otec Pecen.

Obyvatelům domova je k dispozici téměř neustále, ve čtvrtek mohou zajít na Mši svatou, kterou slouží v mediatační místnosti. Horkou novinkou je Mše svatá v neděli. „V domově má zájem o duchovní služby zhruba polovina ze 125 klientů, třeba teď ráno jsem byl zaopatřovat spolybydlícího, který nešťastně spadl, je dost potlučený, a vypadá to s ním špatně,“ popisuje svůj typický den.

„Otcí biskupovi jsem velmi vděčný za to, že mi dovolil mít na pokoji svatostánek s Eucharistií. Máme tu sice kapli, ale využívají ji i ostatní církve a především slouží jako společenská místnost, takže tam Eucharistie nemůže být. Pro mě přítomnost Krista už od dětství hodně znamená. Bylo mi jedenáct let, když mě naši dali do služby k jednomu rolníkovi. Všechno bylo dobré, ale přišel čas ovrácení brambor, a protože zrovna na jeho poli kopali Němci naftové potrubí, byly na něm vybagrované hromady hlíny. Do pluhu jsem dostal mladého bejčka, po silnici jsem ho jakž takž udržel, ale jak jsem přišel do pole, bejček se hromad bál, a lítal po poli, za žádnou cenu jsem ho nemohl udržet v brázdě. Rolník se rozčílil, vzal bič a seřezal mě jak... no, víte co... Byl jsem z toho na větvi, tak jsem si pobřečel a v neděli se svěřil mamince. Jenže ta mi řekla, abych za ní s takovými řečmi nechodil, že to je výborný rolník a myslí to se mnou dobře. Tak jsem zjistil, že i když mě nikdo jiný neposlouchá, tak v kostele ve svatostánku je Někdo, komu se můžu vždycky se svou bolestí svěřit a tenhle hluboký vztah trvá pořád,“ vypráví.

Dětství neměl vůbec jednoduché. Narodil se v březnu 1931 ve Šmolovech nedaleko Havlíčkova Brodu jako nejstarší ze čtyř dětí menšího soukromého zemědělce. Podle jeho slov mělo jejich hospodářství asi 10 hektarů, což nebylo na chudou bramborařskou oblast nic moc, ale na práci to bohatě stačilo. Vychodil obecnou školu

● Zaplněný diář

a měšťanku, ale do jednoletého učebního kurzu (JUK) místo zaváděné deváté třídy již nenastoupil. V hospodářství se hodila každá ruka. Stát však nelibě nesl obcházení svých nařízení a rodičům směřovala jedna upomínka za druhou. Když se zdálo, že vše dopadne dobře a rodina se vyhne soudnímu postihu za neposílání syna do výuky, přišla ona pouť a touha stát se knězem, což šlo pouze s ukončeným středoškolským vzděláním. Na brodském gymnáziu viděli situaci jasně, bez ukončeného „JUKu“ k nim nemůže nastoupit.

Studium jen pro někoho

„Zašel jsem tenkrát do školy, jestli bych si „JUK“ nemohl zopakovat. Můj třídní jen sprásknul ruce: „Človče, když jste měl chodit, tak jste nechodil a teď najednou chcete? Víte, co jsme s váma měli za starosti? A proč vůbec chcete chodit?“ To jsem nechtěl prozradit, protože už po válce nebyla atmosféra vůči církvi příliš vstřícná. Nakonec mě nepřijali, ale poradili mi, abych zkusil nějakou venkovskou školu, kde budou mít nedostatek žáků. Povedlo se mi to v Lípě a prožil jsem tam krásný rok. Měli jsme výbornou třídní učitelku, některé předměty vyučoval pan profesor Penička z Brodu, učitel, který měl pro žáky plné pochopení

a byl nadšený do svojí práce. Když jsem se rozmýšlel, na jakou půjdu střední školu, tak mi nový kaplan z Havlíčkova Brodu doktor František Hájek doporučil salesiánský ústav pro pozdní kněžská povolání v Mníšku pod Brdy,“ vypráví Josef Pecen.

Nastoupil v roce 1947 a tak krásné tři roky života prý nikde jinde neprožil. Všichni kněží a asistenti projevovali k žákům otcovský přístup. Když zmiňuje ředitele Vitáska nebo pátera Doubka, neubrání se dojetí. Protože škola neměla právo veřejnosti, museli skládat srovnávací zkoušky na státních gymnáziích, hodně využívali arcibiskupské gymnázium v Praze. Idyla skončila v noci ze 13. na 14. dubna 1950, kdy do vily Ave Marie, kde ústav sídlil, vtrhla StB a všechny vyučující zatkla. Čeho byl svědkem, se dozvěděl až později, ale událost ho natolik vystrašila, že se následující den ráno sbalil a odjel do Hradce Králové. „V životě jsem tam nebyl a nikoho jsem tam neznal. Ráno jsem se dostal do katedrály a celý ztrápený jsem se tam modlil, když najednou vidím povědomou postavu pana doktora Hájka, který mě do Mníšku poslal. Zeptal se mě, kde se tam beru, tak jsem mu vylíčil, že jsem na útěku a nevím, co mám dělat. Řekl mi, že se nic neděje, že bude mít mši svatou, ať mu tedy ministruji a pak spolu

● Jako ministrant v liturgickém průvodu

● Jáhenské svěcení

● Otec Pecen je příznivcem rádia Proglas, dokonce ho propaguje na svém autě

dojdeme do semináře. Ze mě úplně spadla veškerá tíha. Nicméně jsme došli k bráně a tam se scéna opakovala, zase řetěz policajtů se samopaly... Doktor Hájek mi tedy koupil lístek domů, že se dál uvidí,“ vzpomíná na svoje zážitky s Akcí K otec Pecen.

Doma ho čekalo sedlačení, ale hlas „Pojď za mnou!“ ho neopouštěl. Přestoupil na gymnázium v Havlíčkově Brodě, kde i odmaturoval. Jak přiznává, výsledky neměl nijak úžasné, čemuž se však při jeho pracovním nasazení nedá divit. Vstával ve čtyři ráno, obstaral dobytek, umyl se, nasnídal a běžel do školy, po skončení vyučování se vracel rovnou na pole, kde byl až do večera, pak znovu nakrmit dobytek a k učení se nedostal dříve než v deset večer. Ráno samozřejmě nanovo, jedinými výjimkami byly neděle, kdy se na poli nepracovalo.

Pokus podat přihlášku na vysokou školu byl předem odsouzen k nezdaru. Přesto to pan Pecen zkusil a dokonce by mu vyšel, kdyby přistoupil na vyděračské podmínky posudkové komise. Studium by mu totiž bylo umožněno, pokud by přemluvil svého otce ke vstupu do JZD. „Neměli jsme sice tak velké hospodářství, ale pomáhali jsme s koňmi dalším pěti drobným zemědělcům, takže předpokládali, že když vstoupíme my, těch pět tam půjde automaticky,“ vzpomíná. Nastoupil jako dělník do pilnickárny, později když se z náporu práce fyzicky zhroutil, přešel jako pomocný dělník do škrobáren. Jak již zaznělo, směny měl dvě – jednu v továrně a druhou na poli.

Duchovním vůdcem a zpovědníkem se Josefu Pecnovi stal charismatický kněz u Matky Boží v Jihlavě P. Alois Kadlec a ten mu nakonec doporučil, ať se ožení, že tohle provizorium nemá cenu. Za manželku si vybral jednu zdravotní sestru, která měla podobně těžké dětství a dokonce uvažovala o vstupu do řádu. Dá se říci, že společný zájem o duchovní hodnoty je velmi sblížil, i když, jak mi pan Pecen prozradil, nebylo to jednoduché a napoprvé byl jako nápadník odmítnut. Ani jejich začátky se nenesly v duchu růžové knihovny. Oba dva celé roky živili rodiče, takže neměli žádné peníze do začátku, dokonce i na svatbu si museli vypůjčit. Rodiče byli jako soukromí zemědělci šikanováni nesmyslně vysokými dodávkami. Aby je splnili, tak musel nakupovat mléko, které přidával k vydojenému, a to zase odevzdávali do výkupu. „*Dluhů jsem měl v životě dost a dost,*“ uzavírá. Za celou dobu komunismu ještě několikrát vystřídal zaměstnavatele, setkal se zajímavými lidmi a hlavně se nepřestal zajímat o teologii.

Životní křižovatka

„S manželkou jsme byli blázni do motocyklů, dokonce jsme na nich jezdili na exercicie s P. Ladislavem Kubíčkem a přes něj jsme se dostali k dominikánským terciářům. Právě u nich jsem se dozvěděl o tajném studiu teologie díky mexickým fakultám (soubor dispensí, které

může papež na přechodnou dobu udělit do rukou biskupů. Jedná se o situace, kdy církev v dané oblasti trpí pronásledováním a dodržování běžných postupů v ilegalitě by ohrožovalo životy a funkčnost církevních struktur – pozn. redakce). *Mohli jsme tam studovat i jako ženatí. Vždycky mě jednou za měsíc někdo navštívil, prozkoušel a předal další materiály,*“ přibližuje průběh svého celoživotního studia.

Po revoluci mu jeden tajný biskup doporučil dálkové studium na teologické fakultě a po jejím dokončení jáhenskou službu. Nicméně už dřív díky kontaktům s želivským opatem Vítem Tajovským a P. Antonínem Dudou, začal vykonávat službu akolyty. Na svátek Krista Krále 21. listopadu 1993 ho společně se spolužákem z Prahy Josefem Kyralem vysvětil biskup Josef Kajnek na trvalého jáhna. Věnoval se především nemocným a umírajícím, navštěvoval je v nemocnicích i domácnostech, utěšoval je a nosil jim Eucharistii. Mnohé z nich nakonec doprovodil na jejich poslední cestě, když vedl pohřební obřady.

„Čas, čas, čas... nedostává se mi ho. S vámi tady tak dlouho sedím, jen protože chci, aby si mladí uvědomili, jaký může být život,“ hodnotí svoji situaci. Je pravda, že vypráví květnatě, návštěva se protahuje a já už si v duchu

celý text proškrtávám a počítám, o kolik zajímavých příhod Vás, čtenáře, z nedostatku místa ve výsledku ochudím. Nakonec mě ještě vyprovází k autu a přeje šťastnou cestu. Je snadné sklouznout k patosu, ale konstatování, že setkání s podobně zapáleným mužem pro Krista, dokáže povzbudit na duchovní cestě, snad nebude tak přehnané.

Luděk Bárta

Josef Pecen

- Narozen 4. března 1931
- Nástup do salesiánského ústavu pro pozdní kněžská povolání srpen 1947
- Dokončení studia na havlíčkovobrodském gymnáziu červen 1953
- Svatba s Františkou Královou 18. září 1965, děti Zdislava, František a Dominik
- Začátek tajného studia teologie počátek 70. let
- Svěcení na trvalého jáhna 21. března 1993
- Svěcení na kněze 15. srpna 2013

● Poprvé za obětním stolem v úloze kněze

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Hostie a obětní chléb

**Protože je to jeden chléb,
tvoříme jedno tělo**

Dnes křesťané, kteří slaví eucharistii, používají k bohoslužebným účelům takového chleba a vína, které jsou připraveny pouze k tomuto účelu. Jejich příprava je vlastně i jakousi vzdálenou – a neméně důležitou – přípravou ke slavení bohoslužeb. Je to určitý duchovní proces, jenž je podložen i zcela konkrétními praktickými zvyklostmi, jimiž se církev při jejich přípravě řídí, a které garantují jejich řádnou způsobilost.

Ke slavení bohoslužeb se v dnešní církvi používá dvojitý druh chleba: kvašený a nekvašený. Samotný Kristus použil při slavení své poslední večeře přesně podle židovských rituálních předpisů chléb nekvašený, jinou možnost mu v té chvíli Mojžíšův zákon ostatně ani nedovolil.

Tento způsob později převládá v západní polovině Římské říše a dnes je typický pro bohoslužby západní (především katolické) církve. Východní řecká církev užívá naproti tomu chléb kvašený. I to bylo běžné v apoštolských dobách, jak se dočítáme např. v Pavlově listě Korinťanům. Apoštol totiž přikazuje užít pouze chléb a neodkazuje se na židovskou velikonocní praxi, protože mnoha křesťanům v Korintu pocházejícím z řad pohanů, nebyla tato ceremoniální zvyklost známá. K bohoslužbám přinášeli jako dar úplně stejný chléb, jako měli doma. Podle některých církevních autorit je kvašený chléb s použitím „nového kvasu“ už znamením nastupujícího Božího království. Tato zvyklost nakonec převládla v oblastech pod vlivem Byzantské říše a východní církve. Zde se kvašenému chlebu říká prosfora a připravuje se k bohoslužbám vždy čerstvý.

● Svatá Terezie z Lisieux společně se svými rodnými sestrami jako sakristánky a „pekařky“ Karmelu, konec 19. století

Jako obětní dar však slouží pouze menší část vyříznutá ze speciálního bochníčku označeného křížem a řeckými písmeny IC XC NI KA (tj. Ježíš Kristus vítězí). Přes různé půtky minulosti dnes není použití toho či onoho typu chleba podmíněno teologicky, ale je spíše jen projevem dlouhodobé liturgické tradice slavicího společenství. To nejdůležitější shrnul už apoštol Pavel ve zmiňovaném listu do Korinta: „Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě“ (1 Kor 10, 17).

Sám sebe nazval chlebem...

Obětní chléb měl zpočátku podobu okrouhlého pečiva, které se muselo před podáváním věřícím rozlámat na menší kousky. Proto je také eucharistie označována stejně přiléhavě jako lámání chleba (lat. *fractio panis*).

O něco později se tvar chleba poněkud proměňuje ve prospěch chlebového věnce zvaného *corona* (tj. koruna, věnec). To byla krásná symbolická narážka na budoucí „věnec nepomíjející slávy“, který obdrží každý, kdo „doběhne do cíle“, tj. naplní svůj život s Kristem v nebeském království (srov. 1 Kor 9,24-25). Zřejmě od karolínských dob (tj.

od 9. století) převážil v západní církvi zvyk používat při bohoslužbách nekvašeného pšeničného chleba, aby se i symbolicky více naznačila spojitost s židovskou Paschou. Kristus totiž v předvečer svého utrpení slavil tuto slavnost tak jako jiní Židé připomínku na osvobození židovského národa z egyptského otroctví. Tehdy totiž opouštěli Izraelité Egypt tak rychle, že chléb ani nestačil vykynout.

Dnes má v západní církvi chléb používaný ke slavení bohoslužeb zcela zvláštní podobu. Je upečen pouze z mouky a vody do podoby tenkého plátu (jakési oplatky), ze kterého jsou následně vykrájena kolečka. To souviselo s určitou úpravou disciplinární praxe: přijímajících bylo stále více, a tak bylo potřeba menší kousky (partikule) připravit dříve. Samotný Kristův příklad lámání zůstal zachován pouze u větší (a tudíž i viditelnější) hostie, kterou přijímal kněz. Označení hostie nás přímo odkazuje k oběti (z lat. *hostia*, tj. oběť, obětní zvíře) „beránka bez vady“, který měl být v každé židovské rodině zabit v době velikonočního slavení jako zástupná oběť za člověka. Křesťané už od počátku ztotožnili beránka s Kristem a oběť s chlebem, jak naznačuje List Židům i jiné texty Nového zákona. Slavení eucharistie se stalo slavením jediné oběti, kterou jednou pro vždy přinesl ke spáse celého světa na oltáři kříže Ježíš Kristus. Po proměňování (*consacratio*) se už označuje jako svatá hostie.

Chléb pochází ze země a je plodem lidské práce

Těsto na jeho výrobu se připravuje z pšeničné mouky a vody. Mouka vzniká rozcrcením mnoha zrn, už tím je srozumitelným symbolickým odkazem ke společenství a zároveň i nutnosti přinášet oběti pro pravý život v nebi. „Klademe Bože na oltář tyto dary, které jsou obrazem jednoty: chléb sebraný z mnoha zrn a víno z mnoha hroznů,“ zaznívá v jedno ze starobylých modliteb nad dary. V některých zemích je produkce hostií stále v rukou řeholních řádů, díky kterým je stále zachováván určitý duchovní rozměr v jakékoliv fázi jejich přípravy. Pěstování obilí je zde obvykle v rukou mužských kontemplativních řádů (cisterciáků, trapistů). Jejich modlitby a zpěvy žalmů pak doprovází jak samotné setí, tak i žehnání v době růstu až po závěrečnou sklizeň a mletí mouky. „Je to plod země a plod lidské práce a stane se nám chlebem věčného života,“ modlí se kněz jménem lidu na začátku obětování při každé mši.

Duchovním procesem by měla být i příprava těsta a pečení hostií ve zvláštních formách. Od 12. století se totiž na západě rozšířilo používání malých kruhových hostií pro laiky a velkých pro kněze, aby se při lámání zabránilo přílišnému drobení. Zvyšující se úcta ke Kristově eucharistické přítomnosti byla však zároveň doprovázena až přílišným strachem z jejího znesvěcení a možné ztráty malých zlomků při lámání chleba. Praktické hledisko sice zvítězilo, ale na úkor ztráty pochopitelné symboliky duchovního sycení zástupu z jednoho chleba. Bohužel prakticky až do počátku 20. století se věřící lid bál eucharistii přijímat. Činil tak obvykle jen jednou v roce po vykonané zpovědi v době velikonoční. Za celé společenství věřících tak přijímal eucharistii vlastně pouze kněz. Velikost hostie však rostla, aby byla v kostele při jejím slavném pozdvihování vidět. Kromě klášterů bylo

● Schránka na kněžské hostie zdobená slámou, Itálie, polovina 19. století

v minulosti pečení hostií svěřeno rukám farních hospodyní. To od nich vyžadovalo značnou zručnost, aby hostie byly upečené a přesto si zachovaly sněhobílou bělost, kterou téměř prochází světlo... (tj. *oblatio mundi*, tzn. oběť čistá, svatá a neposkvrněná). O svaté Terezií od Dítěte Ježíše (sv. Terezičce) je známo, že si velmi považovala, když ji matka představená umožnila být klášterní sakristiánkou. K její práci totiž patřila nejen příprava bohoslužebných nádob ke slavení bohoslužeb, ale dokonce i příprava a pečení hostií pro komunitu. „Byla šťastná, že se mohla svou prací v sakristii připojit ke vznešenému kněžskému poslání,“ uvedla pak jedna ze sester později.

Kdo je věrný v maličkosti, bude věrný i ve veliké věci!

I neproměněné hostie by měly být v chrámu, respektive v sakristii uloženy na důstojném a bezpečném místě. Od středověku byly např. velké (tzv. kněžské) hostie ukládány ve zvláštních kovových či dřevěných schránkách (lat. *theca*) a v této zvyklosti pokračovala i liturgická praxe vzešlá z reformy Tridentského sněmu. Aby se tenké hostie vlhkem nekroutily, bylo součástí schránky i zvláštní těžítko stejného průměru jako samotné hostie. Staří sakristiáni dbali i o to, aby se hostie daly snadno lámat, čemuž naštěstí nahrávala určitá stálá přirozená vlhkost v chrámech. Přesušené hostie by se totiž snadno drobily a jejich zlomky by snadno mohly být znesvěceny, pokud by spadly mimo korporál. I samotné schránky na hostie mohla zbožná úcta věřících proměnit ve skutečná umělecká díla. Např. ve střední Itálii se dřevěné dózy v ženských kláštorech zdobily různými technikami, nejčastěji napodobeninou intarzie ze stříhané nalepované a lakované slámy. U nás bývaly zdobeny nalepenou výšivkou, ať už stříbrnou, hedvábnou nebo z jemných šmelcových korálků.

P. Radek Martinek

Hradečtí bohoslovci se zúčastnili poutě do Fatimy

(ps, lb) – V pátek 23. srpna odletěli bohoslovci z královéhradecké diecéze na pouť do portugalské Fatimy. Na cestě je doprovodil biskup Jan Vokál, pomocný biskup – generální vikář Josef Kajnek a generální vikář Josef Socha. Všichni tak měli příležitost v úzkém kruhu navštívit jedno z nejvýznamnějších poutních míst na světě. Mezi devatenácti bohoslovci bylo pět nováčků, které teprve v září čekal nástup do olomouckého konviktu. Hlavním cílem pětidenní pouti byla Kaple Zjevení ve Fatimě, postavená na místě, kde se v první polovině dvacátého století několikrát zjevila Panna Maria dětem Lúcií dos Santos a její sestřenicí Jacintě a bratranci Franciscu Marto. Církev tato zjevení oficiálně uznala a děti byly papežem Janem Pavlem II. blahorečeny.

„Těšil jsem se na čas, který budeme moci prožít s našimi otci biskupy. Více se poznat, společně něco zažít, modlit se, slavit mši svatou, prohodit mezi sebou pár slov. Také jsem se těšil na poutní místo, kde jsem ještě nebyl a ke kterému má vztah tolik lidí po celém světě... Po našem putování musím dodat, že má očekávání nejen byla naplněna, ale že jsem ještě byl mnohokrát příjemně překvapen nad rámcem svého očekávání,“ zhodnotil průběh pouti Petr Soukal.

Hradečtí seminaristé se přímo v kapli zúčastnili dvou mší svatých a každodenních mezinárodních růžencových procesí. Kromě toho v Portugalsku navštívili také rodné domy svědků zjevení, klášter sv. Jeronýma v Lisabonu či kostel Santarém, kde se událo několik eucharistických zázraků. V sobotu v poledne poutníky přijal místní biskup Antonio Marto. *„Nejvíce na mě zapůsobilo, když jsem si uvědomil, že to všechno nám zprostředkovaly tři malé děti. Bůh si tehdy vyvolil malé a bezmocné, promluvil, aby zasáhl do dějin. Na jejich zbožném a zcela upřímném životě demonstroval, že tomu všemu můžeme věřit,“* odpověděl na otázku, co ho nejvíce zaujalo, Petr Zadina.

Během pobytu přijali dva bohoslovci – Jan Pitřinec a Zdeněk Sedlák – službu lektorátu, jeden z pravidelných

● Kaple Zjevení byla hlavním cílem pouti, foto: Hana Frančáková

předstupňů jáhenského svěcení. *„Každý je mi vzorem v jiné oblasti, František svou vytrvalostí při eucharistických adoracích a Hyacinta neochvějnou věrností pravdě. Nejvíce inspirativní je pro mě postava Lucie, všechna poselství přijímala s velkou úctou a odpovědností; byla opatrná ve svém jednání, přesto se nezděráhala promluvit, bylo-li potřeba a za všech okolností pečovala o svou lásku k Bohu a Panně Marii,“* zamyslel se nad přínosem fatimských pasáček pro svou kněžskou formaci Jan Kafka.

Cestu připravilo Poutní centrum hradeckého biskupství, Českomoravská Fatima Koclířov a Libor Havlík z hnutí Kolpingovo dílo.

● Noví členové misijních klubek, foto: Martin Rýznar

Děti dokáží pomáhat

(lb) – *„Misionáři nemají být smutní a skleslí, ale naopak, mají šířit radost a naději všude kolem sebe!“* V duchu těchto slov papeže Františka se neslo celé setkání dětí i dospělých v rámci projektu Papežských misijních děl. Díky vstřícnosti zdejší farnosti se místo konání akce již po několik let ustálilo na Chocni. Misijní den se letos uskutečnil poslední srpnovou sobotu v blízkosti farního kostela sv. Františka Serafinského.

Na děti čekal pestrý program a měly mnoho příležitostí vyzkoušet své dovednosti i postřeh v zábavných hrách. Šermířské skupiny Balestra z Letohradu a Mortem Iter z Žamberku předvedly na farním dvoře ukázkou historického šermu a palných zbraní s odborným výkladem. Součástí programu byla také předpremiérová projekce nového dokumentárního filmu Oázy Perlového ostrova z prostředí misijních sirotčinců na Srí Lance. Režisér a kameraman Martin Rýznar doplnil promítání o osobní zážitky a bonusová videa.

Akci završila slavnostní mše svatá, kterou celebroidl P. Petr Stejskal, farář z Rychnova nad Kněžnou, a trvalý jáhen Leoš Halbrštát, kaplan 14. brigády logistické podpory v Pardubicích. Bohoslužbu uvedla liturgickým tancem skupina dívek z Dolní Dobrouče a celé setkání doprovázela schola děvčat z Letohradu. Během obřadu složily slib

děti vstupující do misijního členství Papežského misijního díla dětí, tzv. Misijního klubka. Oficiálně zde vzniklo Misijní klubko z Proseče s pořadovým číslem 202 a o nové členy se rozrostla Misijní klubka z Letohradu, Slatiny nad Zdobnicí, Vamberka, Nekoře a Olešnice. „Myslím, že ani tak nebyl důležitý jinak báječný program, ale spíše to, že se děti sešly. Mohly vidět jiné malé misionáře, kteří se také snaží pomáhat, jak umějí. Viděly, že jejich pomoc, která se může zdát na první pohled malá, je ve skutečnosti obrovská. Myslím, že je to posílilo na jejich misijní i křesťanské cestě,“ zhodnotila přínos setkání jedna z katechetek.

Malí misionáři se zavazují k denní modlitbě za misie a týdenní almužně pro chudé v rámci svých možností. Úkolem členů je také usilovat o křesťanskou lásku, radost a pokoj ve svém okolí. Nutno podotknout, že jim to jde často lépe než dospělým, což bylo také patrné na misijním jarmarku, kde nabízely své výrobky za dobrovolné dary na misie. Akce podpořila projekty PMDD pro děti na Srí Lance.

Do diecézních škol se vrátili žáci

(Ib) – Stejně jako tisícům jiných dětí začal v pondělí 2. září školní rok i těm z církevních škol. Žáci Základní a mateřské školy Jana Pavla II. v Hradci Králové se po krátkém přivítání v budově školy vydali na Mši svatou v katedrále Svatého Ducha. Sloužil ji P. Karel Moravec společně se spirituálem školy P. Janem Šlégrem. Mezi staršími žáky nechyběly ani dvě třídy prvňáčků a jejich rodičů, kteří si nenechali ujít jejich slavnostní den. Ač se v očích malých dětí mísilo očekávání a lehká nervozita, bylo vidět, že se na budoucí dny přece jen těší.

Každého z nich přivítal ředitel školy Jiří Vojáček a svěřil ho do „opatrovnictví“ staršího kamaráda. Zároveň dětem i rodičům představil posily pedagogického sboru a novinky, se kterými mohou letos počítat. Jedná se především o zřízení školního klubu. Ten bude k dispozici především starším žákům a naleznou v něm řadu zajímavých aktivit. Do církevních škol královéhradecké diecéze nastoupilo více než 1200 studentů.

● Přivítání prvňáčků, foto: Luděk Bárta

● Výstava na chodbě školy, foto: Luděk Bárta

Církevní škola v Kutné Hoře oslavila 20 let

(Ib) – V prvních zářijových dnech si kutnohorská církevní škola připomněla 20. výročí svého založení. Oslavy zahájila mše svatá v kostele sv. Jakuba v úterý 3. září. Jako hlavní celebrant ji sloužil generální vikář Mons. Josef Socha. Ve své promluvě vyzdvihl význam přítomnosti křesťanské školy v životě města. Po krátkém koncertu Čáslavské chrámové scholy se všichni hosté přesunuli do prostor školy, kde ředitelka školy Stanislava Lisková zahájila výstavu mediálních ohlasů na život školy v uplynulých dvaceti letech a představila almanach k výročí. „Začínalo se úplně nouzově v jedné vypůjčené třídě, pak jsme přešli do sousedního domku, kde dříve byla cvičná škola sester voršilek, a nakonec jsme se stěhovali do nynějších prostor bývalého voršilského kláštera. Každé prázdniny se povedlo kousek budovy rekonstruovat a žáci mohli pokaždé kvitovat změnu k lepšímu,“ vzpomíná na léta budování školy ředitelka Stanislava Lisková.

Vedle státního gymnázia získala škola pevné místo v kutnohorském školství. „Už se nesetkáváme s úsměšky typu „u vás se studuje na jeptišky“, ale stále je nutné o sobě dávat vědět a odstraňovat předsudky. Oproti jiným školám nabízíme rozšířenou verzi základů společenských věd nazvanou Křesťanská etika, která je koncipována tak, aby byla přístupná pro všechny, v septimě a oktávě předmět posilujeme ještě seminářem Křesťanské kořeny evropské civilizace. Nicméně stále platí, že chceme zůstat školou preevangelizační, a tak nabízíme náboženství pouze lidem, kteří o něj sami projeví zájem,“ vysvětluje.

Oslavy pokračovaly v dalších dnech přednáškami Pavla Janáčka, ředitele Ústavu pro českou literaturu AV a P. Mar-ka „Orko“ Váchy, kněze, biologa, vysokoškolského učitele a přednosty Ústavu etiky na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy. Na 6. září si členové ochotnického divadelního spolku Čestín připravili v Tylově divadle představení David a Goliáš podle První knihy Samuelovy.

Škola je zaměřena jako všeobecně vzdělávací s důrazem na český jazyk, matematiku a cizí jazyky. V osmi třídách ji navštěvuje 224 žáků nejen z Kutné Hory, ale také Čáslavi či Kolína.

Poutní místo v Králíkách má nové internetové stránky

(lb) – Chcete se zúčastnit Mše svaté, potřebujete duchovní cvičení, nebo si prohlédnout kostel? Informace o aktivitách na Hoře Matky Boží naleznete na nových internetových stránkách www.klasterkraliky.cz.

V průběhu prázdnin byly spuštěny nové internetové stránky prezentující Horu Matky Boží v Králíkách. Jejich čtenář se dozví řadu informací nejen z historie tohoto významného poutního místa, ale především z jeho současnosti a o připravovaných aktivitách. Hradecká diecéze převzala letos v létě správu poutního místa od řádu redemptoristů a chce zde rozvinout celou řadu pastoračních aktivit.

● Do bohoslužby ve Špindlerově Mlýně se zapojily manželské páry, které zde byly na duchovní obnově, foto: archiv PMD

Diecéze se připojila ke dni modliteb a postu za mír v Sýrii, který vyhlásil Svatý otec

(lb, ps) – Diecéze se přidala ke dni modliteb a postu za mír v Sýrii, který na sobotu vyhlásil Svatý otec. Královéhradecký biskup Jan Vokál vyzval farnosti, aby se připojily k úmyslu, který pro celý svět na sobotu 7. září vyhlásil papež František. Papež František věnoval tuto sobotu v celém světě modlitbám a postu za mír v Sýrii. K úmyslu se připojili i věřící v královéhradecké katedrále Svatého Ducha při večerní Mši svaté v 18.30 hodin.

V mnoha farnostech se v tento den konaly také zvláštní Mše svaté, za všechny jmenujme Koclířov u Svitav, Vamberk nebo Špindlerův Mlýn, kde začínala od 19.30 hodin a celebroidl ji P. Jiří Šlégr, Národní ředitel Papežských misijních děl. Do liturgie se zapojily také manželské páry, které se účastnily několikadenní duchovní obnovy v místním horském středisku Eljon. K tomuto účelu si připravily např. přímlovky; spolu s ostatními účastníky, mezi nimiž byli přítomni i pracovníci PMD, pokládali zapálené svíce na mapu Sýrie. Mši svatou doprovodila místní hudební skupina Petach.

O tři dny později, v úterý 10. září v poledne sloužil pomocný biskup Josef Kajnek bohoslužbu na tento úmysl v sídelním městě diecéze, v královéhradeckém kostele Božského Srdce Páně na Pražském Předměstí.

Papež den modliteb a postu vyhlásil před první zářijovou modlitbou Anděl Páně na Svatopetrském náměstí. Svatý otec mimo jiné řekl (překlad radiovaticana.cz): „*Vznáším mocnou výzvu k míru, výzvu, která vychází z mého vlastního nitra! Kolik jen utrpení, kolik jen zkázy, kolik bolesti přineslo a přináší užívání zbraní v oné mučené zemi, zvláště mezi bezbranným civilním obyvatelstvem! Pomysleme na to, kolik dětí nebude moci spatřit světlo budoucnosti! S obzvláštní rozhodností odsuzuji používání chemických zbraní. Stále mi zůstávají v mysli a v srdci hrozné záběry minulých dní! Existuje Boží soud a dějinný soud, kterému se naše skutky nebudou moci vyhnout! Užití zbraní nikdy nevede k míru. Válka vyvolává válku, násilí vyvolává násilí!*“

Misijní kalendář 2014 – Srí Lanka

Papežská misijní díla pro Vás opět připravila Misijní kalendář, který nás v následujícím roce zavede na Srí Lanku. Seznamuje s bohatou historií a kulturou, ale zároveň i s chudobou a těžkostmi této nádherné ostrovní země a pomoci strádajícím skrze podporu projektů PMD. Fotografie a informace, které kalendář nabízí, pochází z misijní cesty, která se uskutečnila v roce 2012, k dispozici jsou plná kalendária včetně katolických svátků.

Kalendář si můžete objednat tradičním způsobem – objednávkou v národní kanceláři PMD, objednávkou u diecézní ředitelky PMD nebo (je-li kalendář tradičně nabízen i u Vás ve farnosti) kontaktujte svého farního distributora. Více informací: Papežská misijní díla, Špindlerův Mlýn 33, 543 51, tel 499 433 058, 604 838 882, pm�@missio.cz, www.missio.cz.

Adresa diecézní ředitelky PMD: Mgr. Bronislava Halbrštátová, 517 56 Slatina nad Zdobnicí 309, e-mail: bronislava.halbrstatova@seznam.cz

● Asistentka Národního ředitele PMD na Srí Lance během návštěvy české delegace v březnu loňského roku, foto: archiv PMD

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 20. října 2013

Milí přátelé misii,
letos nás k podpoře Misijní neděle poprvé vybízí Svatý otec František. Právě on během nedávné cesty do Brazílie navštívil chudinskou čtvrť, kde řekl: „*Přál jsem si zaklepat na každé dveře, pozdravit a rozmlouvat, jako bych byl doma mezi přáteli, a naslouchat srdci každého člověka. Umění přijímat je velice důležité. Pokud někoho velkoryse přijmeme a něco s ním sdílíme – trochu jídla, prostor svých domovů či svůj čas, nejenom nezchudneme, ale obohacujeme se. Vím dobře, že zaklepe-li u vašich dveří hladovějící člověk, vždy naleznete způsob, jak se s ním o jídlo rozdělit. Jak říká přísloví, „do hrnce s fazolemi lze vždy přilít vodu“. Je to tak? Ano, vždy lze přilít další vodu... A vy se dělíte s láskou, čímž ukazujete, že pravé bohatství nespočívá ve věcech, nýbrž v srdci!*“

Od papeže Františka, se kterým jsem měl možnost se osobně pozdravit, vyřizují díky a požehnání Vám všem, kdo Papežská misijní díla podporujete. Je to jistě důvod k veliké radosti a vděčnosti Bohu, že celkové příjmy Papežských misijních děl z České republiky za uplynulý rok překročily 32,3 milionů Kč, což je ve srovnání s předchozím rokem téměř o 6 milionů více a zároveň největší roční částka za celou dobu našeho působení.

I v tomto roce před námi stojí nelehký úkol. Na naši pomoc čeká v 18 diecézích a 8 zemích přes 67 500 chudých dětí. Podporujeme vzdělávání, zajištění pitné vody a provoz sirotčinců, katechetické a potravinové programy, lékařskou péči, děti trpící z důvodů nemoci AIDS apod. Velmi důležitá je i naše letošní podpora studia přibližně 300 bohoslovců ve 4 seminářích v Africe.

V rámci sbírky z Misijní neděle se soustředíme na jedenáct diecézí v Ugandě, Zambii, Bangladéši a Srí Lance. Jedná se například o pomoc při zajištění chodu diecézí, stavby či rekonstrukce kostelů a klášterů, far, center, domu pro staré a nemocné. Sám jsem během pobytu v misiích díky štědrosti místních lidí mnohokrát jedl právě fazole, o kterých Sv. otec hovořil v Brazílii. Odpovězme i my na prosby z misii a klepání potřebných, kteří stojí u dveří našich srdcí.

P. Jiří Šlégr,
Národní ředitel Papežských misijních děl
redakčně kráceno

Svůj tábor mají i ministranti

Ministrantský tábor se v letošním roce uskutečnil v Machově u Police nad Metují na zdejší faře. Ministrantské chaloupky se účastnili chlapci a děvčata ve velmi pestré věkové škále od 8 do 18 let.

Vzhledem k cyrilometodějskému jubileu hodnotili a doprovázeli celotáborovou hru právě soluňští bratři Cyril a Metoděj. Ministranti v jejím rámci každý den plnili úkoly dle dané liturgické doby, tedy adventu, Vánoc, doby postní a konečně Velikonoc. Účastníci tábora pocházejí většinou z Hradce Králové ale i z Opocna, Pardubic či jiných farností. Mladé služebníky u oltáře v jejich úsilí podpořily návštěvy řady kněží a zejména návštěva biskupa Jana Vokála, který s nimi sloužil mši svatou v místním kostele a podělil se o zážitky z pouti do Fatimy.

Michal Šafranko

● Tábor ministrantů nabídl tradiční činnosti jako posezení u ohně, ale i něco navíc, foto: Michal Šafranko

Tip: O křesťanství na internetu pro děti

Rodiče, jejichž děti si oblíbily elektronické „hračky“ jako jsou mobil, tablet nebo počítač, mají někdy snahu nabídnout dětem také něco o křesťanské víře, co by je poučilo a zároveň „bavilo“.

Zavítejte na stránky <http://vkd.bihk.cz>, zejména sekci „Interaktivní CD“. Rozkliknutím hnědých názvů „Svatí ochránci české země“ a „Kostely“ se dostanete k mnoha zajímavým informacím. Pro dospívající je určen program „Křesťanský slovník“. Pokud vám nebudou fungovat videopříběhy o sv. Václavovi, sv. Anežce a sv. Cyrilovi a Metoději pro mladší děti, zkuste to v prohlížeči „Chrome“, nebo si přes volbu na pravém tlačítku video stáhněte (trvá kolem 1 min.). K němu můžete dětem stáhnout pracovní listy ze sekce „Servis pro učitele“ a spolu s nimi se zamýšlet nad odkazem našich světců, nebo porozumět tomu, co, kde a proč vidíte v kostele. Vyzkoušejte! Poučí se i dospělí!

Marie Zimmermannová

Římské postřehy

Nový začátek

Od 31. srpna 2013 jsme začali novou etapu v naší formaci ke kněžství. Přijeli jsme totiž do Říma, abychom zde pokračovali ve svých studiích teologie. Stejně jako všichni čeští bohoslovci, kteří zde studují, i my bydlíme v Papežské koleji Nepomucenum, která se nachází asi čtvrt hodiny pěšky od Lateránské baziliky. Velmi jednoduše ji lze charakterizovat jako třetí český kněžský seminář, který však není vyhrazen pouze bohoslovcům, ale společně s námi tu žijí a studují i kněží, a to nejen čeští. Letošní rok je v Nepomucenu rokem velkých změn, protože máme nového otce rektora P. Petra Šikulu i otce vicerektora P. Romana Czudka. Nesmíme zapomenout vděčně zmínit komunitu sester boromejek, které se o nás starají hlavně po stránce materiální, ale hned je třeba dodat, že výrazně přispívají k rodné atmosféře, kterou zde můžeme zakoušet.

První dny jsme se snažili využít k poznávání nového prostředí: navštívili jsme Vatikán, zajeli k moři, prožili první dny ve škole při učení jazyka či si udělali výlet za svatým Benediktem do Subiaca. Také si pochutnáváme na vynikající italské kuchyni plné ovoce i výborných těstovin a snažíme se proniknout do neobvyklého stylu městské dopravy bez pevných jízdních řádů.

Co nás nenechalo klidnými, bylo zjištění, že ve sklepení Nepomucena dřímá a čeká na vysvobození poklad. „Metrem, taxi nebo pěšky? – Vezmeme si koloběžky!“ Tak jsme zajásali, když jsme objevené koloběžky vynášeli ven, abychom zjistili, v jaké jsou kondici. A výsledek? Pojízdná nebyla ani jedna. Toho jsme se nezalekli. Po patřičné péči nám nabídly věrné a rychlé transportní služby po Římě. Práli bychom vám vidět, jak Italům lezu oči z důlků, když se kolem nich prožene pravá česká koloběžka! A což teprve, když za ní vlaje hábit řádové sestry, když vyrazí na výlet spolu s námi... Kdo ví, třeba i opravené koloběžky nám mohou pomoci, abychom pevně uchopili výzvu papeže Františka, kterou adresoval nám seminaristům při červnovém setkání: „*Abyste byli radostnými svědky evangelia, je třeba, abyste byli autentičtí a důslední.*“

Jedním z velkých zážitků, při nichž jsme mohli zažít Řím jako centrum celosvětové církve, bylo naše první setkání s papežem Františkem. Svatý otec vyhlásil na 7. září 2013 den modliteb a postu za mír, zvláště v Sýrii a na Blízkém východě. K jeho iniciativě se připojili farnosti ze všech koutů světa. Na Svatopetrském náměstí jsme z papežovy vážné tváře mohli číst

● Oprava koloběžky

velkou starost o osud každého člověka. Stotisícový zástup lidí nejprve sepnul ruce při modlitbě růžence, klaněl se Pánu Ježíši během adorace a na závěr se připojil k liturgii hodin. Svatý otec si zasloužil aplaus, když ve své promluvě ubezpečil, že mír je možný: „*Jak bych si přál, aby všichni muži a ženy dobré vůle na chvíli pohlédli na Kříž! Tam je možné číst odpověď Boha; tam se na násilí neodpovědělo násilím, na smrt se neodpovědělo jazykem smrti.*“

Jak vidíte, první dojmy z Říma máme velmi rozmanité. V nejbližší době nás čekají exercicie v Mento-relle. A pak? Uvidíme, co budeme říkat, až začnou přednášky v italštině.

Jan Pitřinec, Petr Soukal, Vojtěch Novotný

● Hodina italštiny

Diecézní stolní kalendář na rok 2014

Vychází stolní kalendář královéhradecké diecéze na rok 2014. V tomto roce slaví naše diecéze 350. výročí svého založení. Kalendář každý týden připomene jednu osobnost, místo či důležitou událost, které jsou s historií diecéze spjaty. Cena kalendáře je 55 Kč. Objednávat můžete osobně nebo poštou v redakci IKD na adrese: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz.

Úmysly apoštolátu modlitby

říjen 2013

Všeobecný úmysl: Za ty, kdo se cítí obtíženi životem do té míry, že si jej přejí ukončit, aby zakusili blízkost Boží lásky.

Misijní úmysl: Aby slavení Světového misijního dne povzbudilo všechny křesťany ve vědomí, že jsou nejen příjemci, ale též hlasateli Božího slova.

Národní úmysl: Aby Bůh nepřestával posílat dělníky na svou vinici.

Osobní zprávy

Jmenování

- **Mgr. Jan LINHART**, spirituál kněží diecéze královéhradecké, pověřený vedením referátu pro pastorační, byl jmenován od 1. 9. 2013 biskupským vikářem pro pastorační.
- **ThLic. Ján KUBIS**, administrátor v Dolní Dobrouči, byl od 1. 9. 2013 jmenován advokátem Diecézního církevního soudu diecéze královéhradecké; současně se ruší ustanovení notářem uvedeného soudu.
- **ICLic. Prokop TOBEK**, farní vikář v Hlinsku, byl od 1. 9. 2013 jmenován advokátem Diecézního církevního soudu diecéze královéhradecké; současně se ruší ustanovení notářem uvedeného soudu.
- **David VOPŘADA, Dr.**, diecézní kněz působící v arcidiecézi pražské, byl od 1. 9. 2013 jmenován kaplanem Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Ustanovení

- **Mgr. Marián PAGÁČ**, kněz žilinské diecéze, byl od 1. 8. 2013 ustanoven farním vikářem v Chotěboři a od 1. 9. 2013 administrátorem excurrento v Nové Vsi u Chotěboře.
- **Josef PECEN**, diecézní novokněz, dosud jáhen Havlíčkův Brod, byl od 15. 8. 2013 ustanoven výpomocným duchovním v Havlíčkově Brodě.
- **P. Mgr. Jozef KUDLA, CM**, řeholní novokněz, byl od 1. 9. 2013 ustanoven farním vikářem v Dobrušce a farním vikářem excurrento v Opočně a Přepychách.

Odchod ze služeb v diecézi

- **P. Mgr. Branko ŠTEFÚN, CM**, farní vikář v Dobrušce, k 31. 8. 2013 na základě rozhodnutí řeholního představeného končí působení v diecézi.

Úmrtí

- **P. Zdislav Josef FALTA, OFMCap.**, původně diecézní kněz, člen QV, zemřel dne 10. srpna 2013 ve Staré Boleslavi. Pohřben byl dne 16. srpna 2013 v Praze-Břevnově. R. I. P.

Navracení movitých předmětů v rámci restitucí

Biskupství královéhradecké se na Vás touto cestou obrací s prosbou o pomoc. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi č. 428/1912 Sb., se rovněž vztahuje na movité věci ve vlastnictví církví, které se staly předmětem majetkových a jiných krivd spáchaných v rozhodném období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990.

Z tohoto důvodu je nutné sestavit soupis všech movitých předmětů, které podléhají shora uvedeným kritériím a o jejichž navrácení římskokatolická církev chce usilovat. **Pokud o takovýchto předmětech víte, nebo si pamatujete, jak byly z kostelů, kaplí a far předány do muzeí, galerií, eventuálně dalších institucí, co nejdříve nám, prosím, tyto informace včetně svých kontaktních údajů zašlete na adresu: Biskupství královéhradecké, Diecézní konzervátorské centrum, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, nebo elektronickou poštou na adresu: pamatky@bihk.cz**

Uvítáme jakoukoliv informaci a pomoc při sestavování tohoto seznamu a následně i poskytnutí případných fotografií a jiných dokumentů vztahujících se k dotčeným předmětům.

Biskupství královéhradecké Vám předem děkuje.

Mons. Josef Socha, generální vikář

Liturgický kalendář

6. října – 27. neděle v mezidobí

1. čtení: Hab 1,2-3;2,2-4 Žalm: Žl 95(94)
2. čtení: 2Tim 1,6-8.13-14
Evangelium: Lk 17,5-10

13. října – 28. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Kral 5,14-17 Žalm: Žl 98
2. čtení: 2Tim 2,8-13
Evangelium: Lk 17,11-19

20. října – 29. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 17,8-13 Žalm: Žl 121
2. čtení: 2Tim 3,14-4,2
Evangelium: Lk 18,1-8

27. října – 30. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 35,15b-17.20-22a
Žalm: Žl 34
2. čtení: 2Tim 4,6-8.16-18
Evangelium: Lk 18,9-14

ČM Fatima, Koclířov

■ Požehnání sochy Anděla pro ČR

Svatý otec František se rozhodl během druhé říjnové neděle zasvětit celý svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. O týden dříve se v národním centru Fatimy v Koclířově u Svitav uskuteční slavnostní odhalení a posvěcení sochy Anděla a pasáček, kopie památníku z Aljustrelu – Fatimy v Portugalsku. Společně s tímto posvěcením Anděla pro ČR bude vydána pastorační brožura k šíření poselství Fatimy a modliteb Anděla pokoje.

Program: V sobotu 5. října začne v 10.30 hodin v areálu bl. Jana Pavla II pontifikální Mše svatá., hlavní celebrant biskup Mons. Jan Vokál. Následuje zásvětný průvod a odhalení sochy Anděla. Na mariánské konferenci mj. přednáší prof. Américo Pablo López Ortiz, mezinárodní prezident WAF z Portorika.

V neděli 6. října začne v 9.00 hodin Mše sv., poté modlitby za ochranu Života. Od 14.00 hod. začne Koncert pro Anděla: vystoupí Hradišťan s uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou, moderuje P. Zbigniew Czendlik; v 16.00 hodin Te Deum, svátostné požehnání a přijetí Anděla s kardinálem Dominikem Dukou, OP.

Ve čtvrtek 10. října bude od 9.00 hod. mše sv., po ní setkání kněží vikariátu Litomyšl a přednáška Prof. Américo Pablo López Ortiz, prezidenta WAF.

Stejný den zahájíme v 18.00 hod. exercicie pod vedením P. Montforta Okaa z Nigérie, program bude zakončen v neděli 13. října. Je možné se přihlásit a zajistit si ubytování i stravu v ČM Fatimě. Součástí exercicií bude spojení s celou universální církví při obnově zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie ze Svatopetrského náměstí v Římě. **V sobotu 12. října** bude při Fatimské vigilií v Římě papež František vítat sochu Panny Marie Fatimské a ve stejném čase v národním centru Fatimy v Koclířově bude následující program: 17.30 Sv. růženec; 18.00 hod. mše sv., P. Montfort Okaa z Nigérie a po mši sv. adorace a modlitby Dvou Srdcí Lásky.

Program v hlavní den zasvěcení světa v neděli 13. října: 8.30 hod. sv. růženec, v 9.00 hod. slavná mše sv., hlavní celebrant generální vikář královéhradecké diecéze Mons. Josef Socha; po mši sv. zásvětný průvod a uctění relikvií bl. Pasáček; modlitby Anděla za ČR a Te Deum. Koncelebruje P. Montfort Okaa. Od 10.30 hod. přímý přenos z Říma, který bude možné sledovat v kostele ČM Fatimy v Koclířově. Je možné využít ubytování v Koclířově a rezervovat si stravu dle vlastního přání. Při celém programu bude přítomen P. Montfort Okaa.

Do Říma na zasvěcení světa vypravuje Poutní centrum autobusovou i leteckou pouť s biskupem Janem Vokálem, kněžími i Prof. Américo Pablo López Ortiz. Volíme i „levnou variantu“ pouze s jedním noclehem v Římě, autobusem s odjezdem v pátek 11. října

a návratem v pondělí 14. října za 3500 Kč.

■ Hnutí Sv. apoštolátu Fatimy povede **v pondělí 21. října** v 17.30 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci Králové mariánské večeradlo.

■ **V sobotu 26. října** se v 16 hod. uskuteční dušičková pouť na Kalvárii v Jaroměřicích u Jevíčka.

■ V listopadu bude **první mariánská sobota** spojena s památkou Všem věrných zemřelých. Předchází celonoční adorace z pátku 1. listopadu od 22.00 hod. do 8.00 hod. ráno. Celodenní program se mší sv. v 10.30 hod. a v 17.00 hod. za zemřelé.

■ Poutní centrum je také hlavním koordinátorem **Celonoční poutě do Svaté země** na závěr Roku víry. Hlavní bohoslužby **8. listopadu** z Hory Blahoslavenství, **9. listopadu** z Betléma a **10. listopadu** z Jeruzaléma by měla přímým přenosem přenášet TV NOE. Mše sv. budou vždy ve 12.00 hod. izraelského času; v ČR bude o hodinu méně, tedy 11.00 hod.

■ Slavnostní zakončení Roku víry se v naší katedrále a celé církvi uskuteční na slavnost Ježíše Krista Krále; o týden dříve organizujeme **16. listopadu** pouť do Prahy – katedrály sv. Víta a k Pražskému Jezulátku.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 12. 10., 9. 11., 14. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 11. – 13. 10.

Malá škola afrického bubnování a tance

Víkendové setkání je otevřené všem zájemcům, kteří budou ve dvou skupinách podle preferovaného zájmu. Zájemce o bubnování povede Ondřej Henzlík, zájemce o tance jeho manželka Klaudie. Oba jsou zkušení hudebníci, kteří působí ve skupině TiDiTaDe a několikrát podnikli studijní cestu do západní Afriky za uchvacujícími rytmy a temperamentem místních domorodců. Součástí bude i duchovní a odpočinkový program.

Blíže informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyletala: ymca@setkani.org, tel.: 731 625 615.

Hoješín

Noční adorace: 4. 10., 1. 11., 6. 12.

Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Číhošť

Smírné pobožnosti: 12. 10., 9. 11., 14. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 723 592 641, 731 402 383, e-mail: farnostcihost@email.cz, <http://www.farnostcihost.cz>

Dřízna u Přepych

Mše svatá 6. 10. ve 14.30 celebruje P. Jiří Pilz. Před mší svatou modlitba svatého růžence a možnost přistoupit ke svátosti smíření. Po mši svaté je mariánská pobožnost. Soukromě i pobožnost křížové cesty.

Středisko Eljon, Špindlerův Mlýn

■ 7. – 11. 10.

Jak si udržet dobrou paměť i ve vyšším věku

Lektor: Ing. Eva Outratová, členka České společnosti pro trénování paměti a mozkový jogging
Tento pobyt je určen především pro seniory – udělejte něco pro svou hlavu i tělo. Čeká vás základní kurs kognitivního trénování paměti jako prevence neduhů stáří, lehké kondiční cvičení v přírodě, možnost polodenních vycházek do okolí Špindlerova Mlýna, večer možnost společných posezení u hořícího krbu, promítání filmů.

■ 11. – 13. 10. **O povolání**

Lektor: P. Jiří Šlégr, S. M. Vincenta Kořínková, manželé Erlebachovi

Duchovní víkend pro dívky i chlapce do 30 let – přednášky o povolání k životu, nebude chybět i osobní svědectví k manželství, ke kněžství a k zasvěcenému životu, mše sv., adorace, prostor pro modlitbu, ticho i rozhovory.

Více informací a přihlášky:

Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel./fax: 499 523 852, mobil: 732 580 154, Po – Pá, 8–14 hod. info@eljon.cz, www.eljon.cz

Chrudim

■ **Přednáška Kateřiny Lachmannové Okultismus a esoterika ve světle křesťanství**

Akce se koná 19. 10. 2013 v 15 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Chrudimi. Dozvíte se řadu věcí o záludnostech a nebezpečích spojených s new age, reiki, jogou, jasnovidectvím, věštěním z kyvadlék, astrologií, horoskopy, šamanismem, léčitelstvím, homeopatií, spiritismem, satanismem, svobodným zednářstvím, černou a bílou magií, woodoo, bojovými uměními atd.

Pořádá Římskokatolická farnost Chrudim ve spolupráci s místní pobočkou ČKA a s podporou města.

Ústí nad Orlicí

■ **5. 10. Festival duchovní hudby sv. Cecílie**

Římskokatolická farnost – děkanství Ústí nad Orlicí, Cecílská hudební jednota ve spolupráci s Uníí českých pěveckých sborů a městem Ústí nad Orlicí vás srdečně zve na 18. ročník Festivalu duchovní hudby sv. Cecílie. Festival se koná v sobotu 5. 10. 2013 v děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Program: 13.00 – 15.30 přehlídka chrámových sborů a varhaníků (sbory: Nový Bydžov, Praha-Emauzy, Poděbrady, Třebíč, Ústí nad Orlicí a varhaníci: Kateřina Filková, Alžběta Kubátová, Václav Stoklasa, Ondřej Vávra)

16.00 J. Pavlica – Missa brevis, řídí Ondřej Plíva

17.00 Slavnostní mše svatá celebrovaná biskupem Mons. Josefem Kajnekem ke cti svatých Cyrila a Metoděje, zazní: D. S. Bortňanskij: Staroslověnská mše Blagosloví duše moja Gospoda

Účinkují společně přihlášené chrámové sbory.

Hradec Králové

**Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory**

■ **7. – 10. 10. Duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry** s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

■ **10. – 13. 10. Manželské setkání seniorů** – Marianum, Janské Lázně

■ **2. – 5. 12. Duchovní obnova pro seniory a lidi středního věku** s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

Info a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcshk@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

Hradec Králové

KMC Sedmíkráska

■ 2. 10. Kurz první pomoci pro maminky s dětmi

Ve středu 2. 10. od 16.00 hodin zveme na kurz „životně“ důležitých dovedností. Jak se zachovat při nehodě spojené s bezvědomím, krvácením nebo popálením? Naučte se takové situace vyřešit. Vstupné je 250 Kč a obvyklé pobytové. Hlídkání je zajištěno. Je nutné se předem přihlásit.

■ 8. 10. Adriana Šimotová – Mnoho podob člověka

V úterý 8. 10. přijďte na výtvarnou dílnu vedenou Mgr. et Mgr. Klárou Záreckou do Galerie moderního umění. Program trvá 60 minut. Vstupné pro dítě činí 20 Kč, doprovod má vstup zdarma. Pomůcky zajištěny. Začátek v 10 hodin.

■ 15. 10. Bazárek podzimního a zimního oblečení, obuvi...

V úterý 15. 10. (příjem věcí, 8 – 18 hodin), ve středu 16. 10. (prodej věcí, 8 – 18 hodin) a v pátek 18. 10. (výdej věcí, 8 – 12 hodin) pořádáme Bazárek podzimního a zimního dětského oblečení (do vel. 164), dětské obuvi (do č. 38), hraček, knížek, těhotenského oblečení a potřeb pro kojení. Objemnější věci lze nabízet formou písemného inzerátu. Nepřijímáme šatstvo do charitní sbírky. Manipulační poplatek je 2 Kč za nabízenou věc, z prodaných věcí si účtujeme 15%. Výnos bude použit na provoz KMC Sedmíkráska.

■ 20. 10. Drakiáda s Míčkem Flíčkem

Babička a dědečkovi se ztratil Míček Flíček. Vše nasvědčuje tomu, že ho unesl zlý Drak Mrak. Děti, přijďte se svými rodiči a kamarády v neděli 20. 10. kdykoliv v době od 15.00 do 17.00 hodin na louku u „panelky“ na Moravském předměstí pouštět své draky a zachránit malého Míčka Flíčka. V dosahu MHD (konečná zastávka spojů č. 23, 24, 27, 33). Vstupné je dobrovolné.

KMC Sedmíkráska, Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, www.sedmikraskahk.cz, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

Výstavní síň biskupství

■ Zveme Vás na výstavu Matka Vojtěcha – služebnice Boží, statečný svědek víry

30. 9. – 30. 10. 2013, otevírací doba: Po – Pá od 8 do 17 hod.

Nové Adalbertinum

■ 8. 10. Modlitba chval

Akce se koná 8. 10. od 19.30 hodin v „Katakombách“ v Novém Adalbertinu, Velké nám. 35

Centrum pro rodinu Biskupství královéhradeckého

■ Kurz přípravy snoubenců v Hradci Králové

Zahájení: 9. 10. 2013 (vždy ve středu v 18.30–20.30)

Termín ukončení: 11. 12. 2013

Místo: Hradec Králové, Nové Adalbertinum, přízemí, místnost č. 25 - Balbínka

Přihlášky: crhk@bihk.cz

■ Kurz přípravy snoubenců v Pardubicích

Termín zahájení: neděle 6. 10. 2013 v 15.00 hodin

Místo prvního setkání: u Traxlerů, MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice

Přihlášky: crhk@volny.cz

■ Kurz přípravy snoubenců v Rychnově n. Kněž.

Termín zahájení: říjen 2013 (termín bude upřesněn)

Místo prvního setkání: Farní úřad Rychnov nad Kněžnou

Přihlášky: e.barabasova@seznam.cz

■ Kurz přípravy snoubenců v Novém Městě n. Met.

Přípravu vedou manželé Blažkovi.

Termín zahájení: ve středu 23. 10. 2013 (dále středy 1× za 14 dní v lichém týdnu)

Hlásit se můžete a bližší informace na tel. 602 431 810 nebo mailem: blazkova@dobrevztahy.cz

Další kurz přípravy snoubenců se připravuje v Hlinisku.

Více informací najdete na <http://www.bihk.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu/akce> nebo volejte na čísla 495 063 430 a 466 652 332

Kostel sv. Anny v Kuklenách

Místní společenství Sekulárního františkánského řádu v Hradci Králové zve všechny své členy, přátele svatého Františka i širokou veřejnost na společné setkání a oslavu svátku svatého Františka z Assisi do kostela sv. Anny v Hradci Králové – Kuklenách. Tradiční mše svatá v předvečer svátku se uskuteční ve čtvrtek 3. 10. v 17 hodin. Od 16.15 hodin začne modlitba františkánského růžence. Po mši svaté jsou všichni srdečně zváni na společné setkání a besedu s občerstvením do sakristie kostela sv. Anny.

Jilemnice

24. 10. v 19.00 v Erbovním sále Krkonošského muzea: „Zkušenosti salesiánského dobrovolníka z Mexika“. Beseda s Mgr. Vladimírem Svatoněm nám přiblíží atmosféru, tradice i problémy Mexika. Pořad bude doplněn projekcí obrazového materiálu. Vstupné dobrovolné.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Otevřené dveře vrací duševně nemocným chuť do života

Lidé s duševním onemocněním se často za svou nemoc stydí, těžko se s ní vyrovnávají a mají strach chodit do společnosti. Právě jim pomáhají centra, jako jsou Otevřené dveře v Poličce. Poskytují jim pocit bezpečí, podporu, prostor pro vlastní realizaci a setkávání. Pomáhají jim znovu nabýt ztracené schopnosti, opět najít smysl života, poznat nové přátele a naučit se i něco nového.

„Otevřené dveře jsou otevřeny dospělým lidem s duševním onemocněním z Poličky a okolí. Pomáháme jim zvládat život a jejich problémy, se kterými se potýkají, ať už v oblasti partnerských vztahů, rodiny, bydlení, zaměstnání nebo financí. Nabízíme jim volnočasové aktivity a aktivizační činnosti formou tvůrčí práce s různými materiály nebo práce v charitním obchodu Fimfárum,“ vysvětluje Mgr. Jana Dobrovolná, mladá a sympatická vedoucí centra, které od roku 2006 provozuje Oblastní charita Polička s podporou Evropské unie. V současné době Otevřené dveře navštěvuje přes třicet mužů a žen, kterým je v průměru 30 až 40 let. Mnozí jsou z Litomyšle, a tak tu letos založili pobočku.

Marcele Charita pomohla rozmluvit se

Než přišla nemoc, žili normální život. Studovali, chodili do práce, někteří i založili rodinu. Najednou v důsledku projevů nemoci začali ztrácet své jistoty. Většinou museli opustit zaměstnání, některým se rozpadla rodina, mnohým jsou ale nejbližší stále oporou, dozvídám se od návštěvníků tvůrčího odpoledne v útulné a prosluněné místnosti, které v Otevřených dveřích říkájí Kajetánka.

„Nejradši mám petangue, protože v něm vyhrávám, ale jinak mě baví všechno, co tady děláme, třeba naposledy jsme pletli z pedigu košíky“, vyjmenovává své oblíbené aktivity v centru 33letý David. *„Mně Charita pomohla rozmluvit se. Já jinak nemluvim, jenom tady, protože tady je bezpečí, nebo aspoň tak já to cítím,“* říká Marcela, která po operaci žlučníku trpí úzkostmi a chtěla by jednou začít podnikat. A ostatní přitakávají. *„Člověk se tu cítí dobře, jako mezi svými,“* doplňuje Monika, profesí textilní výtvarnice a učitelka, která se věnuje malování a její obrazy mohli lidé zhlédnout na loňské výstavě v Centru B. Martinů.

● Tvořivé odpoledne zaměřené na Tiffany techniku v centru Otevřené dveře v Poličce.

„Chodím sem pravidelně, pokud mi to vyjde. Naučila jsem se tady hodně věcí, třeba Tiffany techniku, kterou máme dneska,“ říká Dana, která se dlouho léčí s depresemi a momentálně má největší radost ze svého vnoučete.

„Tiffany je výtvarná technika podobná vitrážím, ale skla se spojují jednodušeji pomocí kovové pásky, pájky a cínu,“ objasňuje princip této techniky Bc. Štěpán Plecháček, terénní sociální pracovník centra, který tvůrčí odpoledne vede. Dokáže se věnovat každému z klientů, aby postupovali správně, a přitom i konverzovat o filmech nebo zážitcích ze společných akcí a výletů.

Ve Fimfáru si každý najde svůj poklad

„Duševní onemocnění, to je člověk jednou nahoře a jednou dole. Ale máme tu klienta, který se pomalu dostává z psychózy, a myslím, že přestane být invalidní. Nejdříve si u nás nacvičoval práci, pak šel na brigádu a teď už pracuje. Všechno mu jde, má i podporu rodiny,“ vyprávěl mi příběh jednoho z klientů, kterému se daří vyrovnat se svou nemocí, Bc. Štěpán Plecháček.

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

Pavel, David, Aleš a Monika také prodávají v charitním obchodě Fimfárum. „*Oceňujeme a vyrovnáváme zboží, někdy děláme výlohy, udržujeme pořádek, obsluhujeme zákazníky, počítáme kasu*“, přibližuje práci ve Fimfáru Monika.

Na obchod narazí každý, kdo přijíždí do Poličky, je hned u kruhového objezdu. Lidé tu najdou široké spektrum zboží, výrobky klientů Charity i dalších pomáhajících organizací, mají tu také bazar a výtěžek z prodeje jde zpátky na činnost charitních center. Jak říká vedoucí obchodu Jana Poliačiková, „*každý si tu najde svůj poklad*“, což vzápětí potvrzuje jedna z pravidelných zákaznic.

Mají nám co dát, otevřme jim své dveře

Každý, koho potkáme, nás může něčím obohatit. Právě lidé, kteří mají psychické problémy, bývají autory výjimečných děl a vynálezů. I v dílně Otevřených dveří vznikají pod rukama jejich návštěvníků originální artefakty. I oni mají smysl pro humor, možná právě proto, že si užívají každý okamžik, kdy je jim dobře. Lidé s duševním onemocněním jsou často velmi inteligentní, vnímaví a citliví. Mají nám co dát, otevřme jim své dveře.

V říjnu proběhne celostátní kampaň Týden duševního zdraví, do které se každoročně zapojují i Otevřené dveře v Poličce. Vydejte se ve středu 9. 10. do Kajetánky (Tylova 248) na Den otevřených dveří nebo navštivte některou ze zajímavých besed. Více informací najdete na www.polic-ka.charita.cz.

Jana Karasová

■ AKTUALITY

Mezinárodní turnaj v nohejbale 2013

Hradec Králové: V sobotu 24. 8. uspořádalo hradecké Integrační centrum pro cizince mezinárodní nohejbalový turnaj ve Sportovním areálu Bavlna Hradec Králové. V nohejbale se utkaly týmy cizinců z Ruska, Ukrajiny, Afghánistánu a Vietnamu. Českou republiku reprezentoval tým hudební kapely Memphis, tým hradeckých nohejbalistů a tým Integračního centra pro cizince Diecézní charity HK. Vítězný zlatý pohár vybojoval tým hradeckých nohejbalistů, stříbrný pohár vyhrála kapela Memphis a bronz získal tým Ukrajiny. Pro malé i velké návštěvníky a účastníky akce byl připraven také atraktivní doprovodný program a chutné občerstvení. Zahráli si malou kopanou, učili se břišní tance a žonglování. Hráči ze všech zemí bojovali až do konce turnaje a těší se na další sportovní klání.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Jana Karasová, www.cizincihradec.cz

Oblastní charita Jičín rozjíždí preventivní program Pět P i v Nové Pace

Jičín, Nová Paka: Program „Pět P“ je určený pro děti od 6 do 15 let. Přišel k nám z USA, kde pod názvem „Big Brothers Big Sisters“ funguje již přes sto let. Pod různými názvy je rozšířen nejen po celé Evropě, ale také v Japonsku a Austrálii. Funguje na principu přátelského vztahu dítěte s dospělým dobrovolníkem a jeho cílem je řešit sociální a komunikační obtíže zapojených dětí. Dobrovolník se schází s dítětem nejméně po dobu 10 měsíců na jedno odpoledne v týdnu a věnuje se volnočasovým aktivitám, které si dvojice společně domlouvá. Mohou tak spolu jít do kina, na procházku, jet na výlet, navštívit knihovnu, nebo kroužek, o který by dítě stálo. Vše se odehrává na základě přesně stanovených pravidel, které obsahuje třístranná smlouva mezi dobrovolníkem, zákonným zástupcem dítěte a Oblastní charitou Jičín.

Dlouhodobý vztah dítěte s dobrovolníkem vytváří prostor pro růst sociálních dovedností, posiluje sebevědomí dítěte a rozšiřuje jeho motivaci k navazování přirozených vrstevnických vztahů. Dobrovolník je zde v roli průvodce, nikoliv nějakého mentora. Jeho práci a poslání v programu nejlépe vystihuje právě oněch Pět P (Pomoc, Přátelství, Podpora, Péče a Prevence). Vyhledávání takových dětí probíhá například prostřednictvím školních metodiků prevence, Pedagogicko-psychologické poradny v Jičíně, nebo sociálních pracovníků městských úřadů.

První výcvik mladých dobrovolníků pod záštitou Oblastní charity Jičín proběhl v Nové Pace začátkem září. V současné době již funguje 15 takovýchto dvojic v Jičíně, které je 21. městem v ČR a zároveň prvním v Královéhradeckém kraji, kde se program realizuje. Práce dobrovolníků je sledována a vyhodnocována odbornými pracovníky Charity Jičín na pravidelných schůzkách. Odměnou dobrovolníků je nabytí zkušeností při práci s dětmi, potvrzení o vykonané činnosti (hodící se např. na přijímací pohovor na VŠ) a v neposlední řadě pocit smysluplně stráveného volného času. Více také na www.jicin.charita.cz.

Bc. David Rejlek, ředitel Oblastní charity Jičín

● Mezinárodní turnaj v nohejbale 2013 v Hradci Králové. Foto: Lukáš Bárta

● Obchůdek KUMBAYA v areálu ZOO Dvůr Králové n. L. Foto: archiv Oblastní charita Červený Kostelec

Obchůdek KUMBAYA v areálu ZOO

Dvůr Králové n. L.: Díky vstřícnosti vedení ZOO Dvůr Králové n. L. otevřely chráněné dílny při Domově sv. Josefa Žireč v srpnu obchůdek Kumbaya v areálu zdejší ZOO. Lidé tu mohou zakoupit výrobky umělecko-tvořivých chráněných dílen či Ergodílny klientů Domova sv. Josefa – ručně šitá a malovaná zvířátka, výrobky z malovaného hedvábí nebo zvláštní edice výrobků tematicky zaměřenou na Afriku. Proč Kumbaya? Jde o název černošského spirituálu. V dialektu jazyka potomků černošských otroků znamená modlitba „přijď sem, Pane můj“. Je to píseň plná radosti a naděje, což jsou zároveň plody práce lidí zaměstnaných v našich chráněných dílnách. Radost a naději nalézají ve svém zaměstnání a zároveň je chtějí předávat dál všem, kterým se jejich výrobky dostanou do rukou.

Když jsme začali jednat s panem ředitelem Rabasem o možnosti zřízení prodejny našich chráněných dílen v areálu ZOO, přišel s návrhem, že by částka utržená za nájem prostor byla použita na humanitární účely v Africe. Tímto nápadem vnesl do projektu druhý rozměr charity – kromě pomoci zdravotně handicapovaným lidem z královédvorského regionu a podpory zdravotnického zařízení Domov sv. Josefa v Žirči, budeme společně se ZOO Dvůr Králové n. L. pomáhat i v rámci humanitárních aktivit v Africe.

Obchůdek Kumbaya najdete v prostorách bývalé vrátnice vedle parkoviště, přímo naproti tygrům. Otevřeno máme denně od 9 do 18:30 hod. Těšíme se na Vaši návštěvu! Více také na www.ochck.cz a www.pro-charitu.cz.

za Pro-Charitu s.r.o. MVDr. Michal Krejčí (red. upraveno)

V prodejnách Konzumu můžete podpořit Oblastní charitu Ústí nad Orlicí

Ústí nad Orlicí: Obchodní družstvo Konzum Ústí n. Orl. zapojilo letos do svého grantového programu „Společně za úsměv“ 30 regionálních neziskových organizací a do možnosti jejich podpory přizvalo i širokou veřejnost.

Oblastní charita se tohoto programu účastní s projektem na pořízení koncentrátoru kyslíku pro domácí hospicovou péči. Projekty těchto veřejně prospěšných neziskových organizací může veřejnost podpořit do 31. 10. 2013 v kterékoli prodejně Konzumu, a to prostřednictvím 30 Kč kuponu. Tyto kupony jsou k dispozici v prodejnách, na letáčích Konzumu, ve střediscích Oblastní charity v Ústí n. Orl. a v Letohradě nebo je možné u pokladny v obchodech Konzumu pouze sdělit jméno podporované organizace. Zástupci Konzumu k projektu uvádí: „V letošním roce darujeme ze svých prostředků částku 100 000 Kč. Tento dar bude rozdělen podle volby vás – našich zákazníků, a to v poměru, v jakém jste přispěli jednotlivým organizacím. Společně tak dokážeme víc.“ Více o zapojených projektech a aktuální stav konta všech organizací je možno sledovat na www.konzumuo.cz/szu.

Děkujeme za podporu projektu Oblastní charity s č. 09, pořízení koncentrátoru kyslíku pro domácí hospicovou péči.

Iva Marková, www.uo.charita.cz

Dobrovolníci pomáhají v hradecké Fakultní nemocnici

Hradec Králové: Dobrovolníci Diecézní charity Hradec Králové od září docházejí také za pacienty hradecké Fakultní nemocnice, konkrétně na II. interní gastroenterologickou kliniku a III. interní gerontometabolickou kliniku. S pacienty tráví volný čas a snaží se jim zpříjemnit a zpestřit pobyt v nemocnici.

„Jsme rádi, že se podařilo navázat spolupráci s Fakultní nemocnicí. Vidíme zde velký prostor pro využití dobrovolníků,“ říká Jana Šebová, koordinátorka dobrovolníků, a doplňuje: „Pacienti pobývající v nemocnici celé dny mají díky dobrovolníkovi možnost na chvíli zapomenout na svoji nemoc. Přichází k nim člověk, který si chce popovídat, vyslechne je, povzbudí. Mohou společně vyrazit na procházku, přečíst noviny či si zahrát karty. Dobrovolník je také připraven doprovodit pacienta na vyšetření a ušetřit mu tak bloudění po areálu nemocnice.“

Dobrovolníci pracují hlavně se seniory a navazují tak na úspěšné působení dobrovolníků v Domově důchodců Hradec Králové. „Věříme, že se naši dobrovolníci stanou vítaným společníkem pro pacienty v nemocnici a svými návštěvami doplní profesionální péči, kterou nemocnice poskytuje,“ uzavírá Jana Šebová.

Máte-li zájem stát se dobrovolníkem v hradecké Fakultní nemocnici, kontaktujte nás: Dobrovolnické centrum, středisko Diecézní charity HK, Šafaříkova ul. 666/9 (budova YMCA, 1. patro), Hradec Králové, tel.: 731 402 209, e-mail: dobrovolnici@hk.caritas.cz. Více také na www.hk.caritas.cz.

Tereza Štaudová (red. upraveno)

■ AKTUALITY

Centrum pro cizince nabízí nové zájmové aktivity pro děti, mládež i dospělé

Hradec Králové: Dětský klub, Klub mládeže a Taneční kurz pro začátečníky jsou nové zájmové aktivity pro cizince i Čechy, které 16. 9. zahájilo Integrační centrum pro cizince v Hradci Králové. Všechny tři zájmové kroužky jsou bezplatné a probíhají pravidelně v prostorách centra v Šafaříkově ul. 666/9 (budova YMCA – 3. patro). „Každé dítě je nějak talentované, a jestliže rodiče nemají peníze na kroužky, může dítě svůj talent rozvinout jen omezeně. Pod vedením mladé Oxany Evsiny, která sama zpívá, tančí, maluje i sportuje, a s pomocí našich dobrovolníků bychom těmto dětem rádi dali příležitost svůj talent objevit a rozvíjet,“ říká koordinátorka integračních aktivit Bc. Vladka Dobešová z Integračního centra pro cizince při Diecézní charitě Hradec Králové a doplňuje, „navíc budou mít příležitost předvést to, co se spolu s Oxanou naučili, na našich akcích, které pravidelně pořádáme.“ Bližší info: www.cizincihradec.cz, tel. 731 402 284, e-mail: vladka.dobesova@hk.caritas.cz.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Jana Karasová

■ VZDĚLÁVÁNÍ – SEMINÁŘE

„Sociálně-pedagogická pomoc rodinám – srovnání německého a českého systému“

22. 10. od 9–14 hod. v prostorách Krajského úřadu Pardubického kraje, pořádají DCH Hradec Králové, Krajský úřad Pardubice a Sdružení Creatio Přelouč.

- 9:00 – 9:45 Představení ambulantních a stacionárních služeb organizace SkF
- 9:45 – 10:30 Představení SPFH (SAS) – model města Würzburg
- 10:50 – 11:45 Spolupráce s Jugendamt (OSPOD), plán pomoci, časové nastavení rozsahu služeb pro jednotlivé rodiny
- 11:45 – 12:00 Diskuse
- 12:30 – 13:30 Diagnostika – konkrétní příklady z praxe
- 13:30 – 14:00 Diskuse

Bližší info a přihlášky do 10. 10. 2013 e-mailem na charita.prelouc@gmail.com, více na www.hk.caritas.cz.

Výsledky červnové sbírky na charitu ve farnostech naší diecéze budou z důvodu zpoždění některých plateb zařazeny do listopadového čísla Charitních listů. Za tuto změnu se omlouváme.

■ VZDĚLÁVÁNÍ – SEMINÁŘE

„Řešení úpadku dlužníka oddlužením“

2. 10. od 9 hod. v budově Krajského soudu Hradec Králové (zasedací míst. č. 14 – přízemí). Seminář je zaměřený na aktuální informace z oblasti insolvenčního řízení a řízení o oddlužení. Přednáší JUDr. Jolana Maršíková, místopředsedkyně KS HK pro věci obchodní a správní. Seminář je určen převážně sociálním pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách. Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové. **Bližší info:** na e-mailu plt@hk.caritas.cz nebo lenka.pumrova@hk.caritas.cz.

■ KALENDÁŘ NA ŘÍJEN

Oslavy 20. výročí Stacionáře sv. Františka Farní charity Rychnov n. K.

4. 10. v 17 h. mše svatá v kostele sv. Havla
poté koncert vokální skupiny X-tet

7.–31. 10. vždy po–pá od 8 do 16 h.,
putovní výstava fotografií a příběhů

k 20. výročí charity v diecézi a video prezentace stacionáře sv. Františka, Palackého 111, více na www.rychnov.charita.cz

Benefiční výstava „Šikovné ruce pro hospic 2013“

4. – 11. 10. vždy 9 – 12 a 13 – 17 h., výstavní síň
Městského úřadu Červený Kostelec

na vernisáži 4. 10. v 17 h vyhlášení výsledků stejnojmenné soutěže, výtěžek podpoří péči o těžce nemocné v Hospici Anežky České a Mobilním hospici, více na www.hospic.cz.

Benefiční koncert pro Farní charitu Litomyšl

26. 10. v 18 h., Lidový dům Litomyšl

účinkují: Jaroslav Hutka, Tri de Janeiro, Michal Horák a Hadry z těla, více: www.litomyseľ.charita.cz.

Ukrajina – hudba mého srdce

27. 10., 17–20 h., Velký sál Adalbertina
Hradec Králové (tř. ČSA),

5. díl cyklu Etnokultura, bohatý program, pořádá Integrační centrum pro cizince při Diecézní charitě Hradec Králové, více na www.cizincihradec.cz

Hrdý Budžes

29. 10. v 19 h., Hankův dům, Dvůr Králové n. L.
charitativní představení pořádá Oblastní charita Červený Kostelec, výtěžek pro Domov sv. Josefa pro lidi nemocné roztroušenou sklerózou v Žirči, více na www.domovsvatehojosefa.cz

Misijní den v Chocni

● Dopolnední soutěže, foto: Martin Rýznar

● Malé biblické okénko, na čem mají stavět malí misionáři..., foto: Martin Rýznar

● 170 svící symbolizuje 170 let Misijního díla dětí – „Zapalme svá srdce pro misie“, foto: Martin Rýznar

● Přijímání nových členů misijních klubek, foto: Martin Rýznar

● Modlitba nad dary, foto: Martin Rýznar

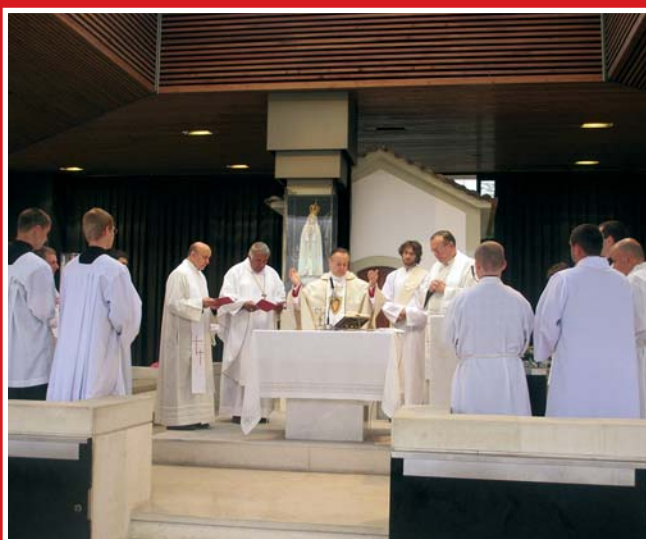

● Společná modlitba Otčenáš, foto: Jiří Krsek

Letní pouť hradeckých bohoslovců do Fatimy

● Modlitba u hrobu blahoslaveného Františka, který je vzorem kontemplativní modlitby

● Mše svatá v Kapli Zjevení

● Při procesí po mezinárodní Mši sv. ve Fatimě

● Udílení služby lektorátu, jednoho z pravidelných předstupňů jáhenského svěcení

● Zpěv při společném večeru v Domus Pacis

● Společná fotografie

Foto: Hana Frančáková